

[Glistrup]

Derfor er det aldeles tåbeligt at holde midlerne og blive ved med at foretage investeringer i virksomheder, som der ikke mere er noget som helst behov for.

Derfor er det et misbrug af det danske sprog, når hr. Lykketoft kalder det konstruktivt, at man skal spørge folkene ude på den slags virksomheder, om man virkelig skal holde fast ved investeringerne, eventuelt udvide investeringerne, eventuelt købe maskiner, for den slags døende lig har dansk økonomi ikke råd til at opretholde. Der skal være en virksomhedsledelse fra ATP, fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond, der finder ud af, at det ikke kan nytte noget at drive skibsværft i Nakskov. Vi flytter vores penge over til at drive elektronikvirksomhed, eller hvad der nu kan være tale om, i Bjerringbro. Derfor er det meget, meget lidt konstruktivt, meget, meget lidt socialt, meget lidt fædrelandsvenligt at ville have, at arbejderne på de enkelte arbejdspladser skulle have lov til at være med til at bestemme, hvordan den samlede disposition skal være fra deres side, der ejer aktierne.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Til hr. Lykketoft vil jeg sige, at traditionen går på, at det er begge parter på arbejdsmarkedet, der er med, når man forbereder denne lovgivning. Det er begge sider. Det er både lønmodtagersiden og arbejdsgiversiden. Det er den tradition, hr. Lykketoft vil bryde, sådan at det kun er den ene side. Det mener jeg kan have ganske afgørende konsekvenser for vores aftalesystem.

Men for så vidt angår den side, hr. Lykketoft tænker på, er der mere end én organisation. Jeg har haft foreløbige orienterende drøftelser med flere organisationer på lønmodtagersiden. Jeg kan fortælle, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen, der har afvist at gå ind i et udvalgsarbejde. Men der er blevet givet udtryk for, at det var hensigtsmæssigt, at den politiske afklaring i forbindelse med dette forslag var overstået, inden man tog endelig stilling. Jeg har derfor ikke spurgt endnu. Derfor kan man heller ikke have svaret.

Men i hvert fald fra én ganske stor lønmodtagerorganisation har jeg en klar indikation af, at de selvfølgelig går med ind i udvalgsarbejdet, hvis udvalget bliver nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af ATP-midlerne til pensionister og lønmodtagere.

Af Preben Møller Hansen (FK) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

Efter beslutningsforslaget fra Fælles Kurs skal ATP ophæves. Midlerne skal realiseres og udbetales til lønmodtagere og pensionister, og ATP-bidraget skal konverteres til en lønforhøjelse. Efter regeringens opfattelse er dette forslag uædvanlig uansvarligt og urealistisk. Det, der er behov for i Danmark, er ikke en udpumpning af ekstra 50 mia. kr. til forbrug. Der er tværtimod behov for øget opsparing – herunder opsparing til pensionsformål – og af den ganske klare grund må jeg afvise Fælles Kurs' forslag.

Hans Strunge (S):

Det vil næsten være uhøfligt at starte med konklusionen, men fristende er det i grunden, fordi vi har jo nu ført en diskussion om spørgsmålet om at anbringe nogle af ATP's og LD's midler i virksomhederne. Vi har jo da klart kunnet få i hvert fald et indirekte indtryk af, hvordan holdningen er til det.

Men jeg vil godt tage udgangspunkt i Fælles Kurs' fremsættelse og de bemærkninger, man

[Hans Strunge]

har i forslaget. Jeg har hæftet mig ved, at Fælles Kurs ofte har nogle meget malende beskrivelser mundtligt her fra Folketingets talerstol. Det kan jo så være, hvad det være vil, men jeg synes, Fælles Kurs' uvane med nu også at føre det over på tryk er uhensigtsmæssig. Jeg mener, at udtryk som bluffnummer, når man beskriver en lov som ATP, der er kommet til verden igennem fagbevægelsens initiativ i begyndelsen af 1960'erne, er lige stærk nok kost at høre, specielt når man selv kommer fra fagbevægelsen.

Jeg mener, at det, man i sin tid gjorde fra LO's side for at få taget en meget spagfærdig begyndelse på at få fjernet den skævhed, der er her i landet, med hensyn til, hvem der har pension, og hvem der ikke har det, var meget, meget vidtskuende og fornuftigt. Man kan faktisk beklage, det gør jeg i hvert fald, at der ikke er kommet mere ud af det, end tilfældet har været hidtil.

I Socialdemokratiet er vi meget inde i konkrete faser for at få udbygget arbejdsmarkedspension i dette land. Det mener vi er vigtigt. Derfor er vi oplagt imod både forslaget, men også beskrivelserne i forslaget, som Fælles Kurs har lanceret. Jeg vil faktisk anbefale Fælles Kurs at prøve at finde nogle lidt mere elskværdige vendinger, når man lægger sine forslag frem på skrift. En anden ting er, at man har for uvane at bruge disse vendinger i mundtlig tale.

Vi har den opfattelse i Socialdemokratiet, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har været et meget betydeligt element i retning af at få udbygget pensionsordningerne. Jeg mener, det er fantastisk at kunne konstatere, at Fælles Kurs med dette lovforslag faktisk ønsker, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal baseres på, at man får både en forbedring i retning af at få dækket inflationen og oveni også får en rentetilskrivning.

Det er et nyt begreb, man indfører. Det kan vel maksimalt være sådan, at man kan få den rentetilskrivning. Det er interessant at konstatere i de årsberetninger, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har udfærdiget, at det er lykkedes meget fint med at varetage administrationen af lønmodtagernes penge.

Fælles Kurs kan slå op i beretningerne og se, at realværdien af Arbejdsmarkedets Tillægspension er forbedret. Med andre ord synes jeg, at vi skulle konstatere, at Arbejdsmarkedets Tillægspension har fungeret godt, og at den burde

have fungeret endnu bedre ved, at der havde været flere midler i den. Vi er oplagt imod det forslag, der vender sig imod den intention, vi har i Socialdemokratiet om at få gang i arbejdsmarkedspensionerne.

Grethe Fenger Møller (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg afvise dette forslag fra Fælles Kurs. Vi er enige i de bemærkninger, arbejdsministeren gjorde om, at vi ikke har noget behov for at få pumpet 50 mia. kr. ekstra ud til forbrug, og at det, vi har brug for, er øget opsparing, og at vi gerne vil medvirke til ordninger, hvor man kan nå frem til pensionsformer for grupper, der i dag er uden pensionsformer. Jeg vil også gerne understrege, at tidligere har det været sådan, at det har været regeringen og arbejdsmarkedets parter, der har været enige om oprettelsen af ATP og om ændringerne i dette. Vi synes, at forslaget fra Fælles Kurs er ganske urealistisk.

Aage Frandsen (SF):

Forslaget indebærer, at vi skal pumpe 50 mia. kr. ud i samfundet. Det vil have en negativ betalingsbalanceeffekt. Jeg ved godt, hr. Preben Møller Hansen ikke kan lide, man taler om betalingsbalancen, det er åbenbart noget, andre har problemer med, ikke Danmark, men det har altså en negativ betalingsbalanceeffekt på en 25-30 mia. kr.

Det er rablende vanvid. Det er et bluffnummer - for at bruge forslagsstillernes eget udtryk - at bilde folk ind, at sådan noget kan man bare gøre. Der er ingen mening i at komme med et sådant forslag. I stedet for kunne man se på, om der var urimeligheder i den nuværende ordning omkring ATP. Der er efter vores opfattelse to urimeligheder, som man kunne have set på. For det første at arbejdsløse ikke er omfattet af ordningen, mens de er arbejdsløse, og ikke får indbetalt bidrag. Man burde på en eller anden måde kunne sikre dem.

Det andet er, hvornår man kan få udbetalt sine penge. ATP-ordningen er lavet i 1964 på et tidspunkt, hvor det var naturligt at forlade arbejdsmarkedet i 67-årsalderen, og det er jo også det 67. år, der er året, hvor man kan få sin ATP-pension.

Da vi lavede Dyrtds-fonden i 1979, lavede man nogle andre regler for udbetaling, vel nok ud fra en opfattelse af, at folk ikke forlader ar-

[Aage Frandsen]

arbejdsmarkedet alle sammen fra det 67. år, de forlader det rent faktisk før. Derfor ser Dyr-tidsfondens udbetalingsordning anderledes ud, således at f.eks. folk på efterløn, folk på invali-dension og folk, der på anden måde er gået ud af arbejdsmarkedet, også kan få dyrtids-fondspenge. Det er så spørgsmålet, om man i virkeligheden ikke skulle have set på sådan no-get, så de kunne få andel i deres ATP-pension noget før.

I stedet for at stille et forslag, som er ganske urimeligt, urealistisk på alle måder og i virke-ligheden også til skade for lønarbejderne, hvis sag Fælles Kurs måske påstår de vil tale, skulle vi have set på, hvordan man kunne have gavnet nogle af de lønarbejdere, der i øjeblikket forla-der arbejdsmarkedet tidligt og ikke kan få ATP-pension, men først kan få den fra det 67. år.

Mange af de mennesker, der er nødt til at gå på efterløn eller på invalidepension, er måske netop dem, der har brug for at få det i ordentlig tid. Det er noget, vi under alle omstændigheder fra SF's side vil vurdere videre og stille forslag om i Folketinget.

Skrumsager Skau (V):

Jeg synes da, det er glædeligt at høre hr. Aage Frandsen tale lidt om virkningen på betalings-balanceproblemet, som dette forslag kan med-føre. Det synes jeg også burde fremgå, når SF fremsætter forslag om forhøjelse af dagpenge og forhøjelse af pensioner osv., men det må vi tage en drøftelse af senere.

Dette forslag om, at de indestående midler skal udbetales til lønmodtagere og pensioni-ster, er vi enige om. Det skal de, og det bliver de også. Det, vi i Venstre har problemer med, er den pågældende dato, den 15. december 1987. Vi mener, at de skal udbetales løbende, når de pågældende, der har pengene stående på de forskellige konti, kommer i pensionsalderen.

Men det forslag, som vi behandlede tidligere, sagde et eller andet om, at det kunne være ud-mærket, hvis man individualiserede de enkelte konti og gjorde det valgfrit, således at indbeta-lerne selv kunne vælge, hvordan pensionen skulle udformes, og det ligger i forlængelse af det, som SF har sagt, og også af, at man her selv kunne bestemme, hvilken pensionskasse de skulle stå i.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo ikke hver dag, man i den grad bliver bekræftet i sine værste forventninger, men jeg må sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi finder dette forslag lige præcis så useriøst, som vi havde frygtet fra Fælles Kurs' side.

Jeg forventer ikke, at man fra Fælles Kurs' side overhovedet vil lægge vægt på national-økonomiske betragtninger, men er der nogen vej til at skyde hul i dansk økonomi, er det en af dem. Jeg kan helt tilslutte mig hr. Skrumsager Skaus problemer med datoen den 15. december 1987, der er foreslået.

Blot en enkelt kommentar til. Hvis man hav-de villet følge de interesser, som vi andre i hvert fald forventer at Fælles Kurs følger, nemlig de dårligere stillede lønmodtagere, havde det dog været rimeligt at sætte en begrænsning på, hvil-ken gruppe af lønmodtagere der skal have ud-betalt noget. Jeg forstår ikke, hvorfor departe-mentschefen også skal have udbetalt alt, hvad han har stående i ATP, men det kan vi måske få en forklaring på. Vi kan i hvert fald ikke støtte forslaget.

Bollmann (CD):

Jeg må sige, jeg har heller ikke tænkt mig at bruge alt for mange bemærkninger på forslaget her. Det er da selvfølgelig dejligt for pensioni-ster og lønmodtagere at få udbetalt 50 mia. kr., men hvordan det i øvrigt kommer til at indvirke på dansk økonomi, fortæller Fælles Kurs ikke spor om.

Det ligner egentlig det forslag, vi havde for-leden, hvor vi diskuterede boligstøtte. Da men-te man, at pensionister skulle bo gratis. Der var ingen, der fortalte, hvem der så skulle betale huslejen, men det er måske lønmodtagerne, der skal gøre det med de midler, der her bliver frigi-vet. Det lyder spændende!

FK glemte også at fortælle, om f.eks. pensio-nister i ejerboliger og eventuelt med formue, også skal bo gratis. Jeg erkender, hr. formand, det ligger nok i udkanten af det forslag, vi be-handler her.

Jeg vil blot sige, at forslaget er helt ureali-stisk, det er uden sammenhæng med virkelighe-den, det er kort sagt ren pop. Vi afviser selvføl-gelig forslaget, men vi vil gerne være med til, som andre har været inde på, at diskutere pen-sionsreform også med arbejdsmarkedets par-ter.

Glistrup (FP):

De foregående debatdeltagere har åbenbart rystet så kraftigt på deres hoveder allerede ved begyndelsen af læsningen af dette afsindige forslag, at de slet ikke er kommet frem til slutningen af det. Derfor har ingen af dem åbenbart set, at det mest forrygende står i de sidste 3½-4 linier, hvor det pålægges regeringen at sørge for, at der ikke sker større kursudsving end 2 point på obligationsbørsen. Bevares, jeg har godt nok set, at man tror, man kan øremærke kursændringerne, sådan at man siger: Når der sker et udsving på 7 point, skyldes de 4½ point Wall Street og de 2½ skyldes denne lov; 1 pct. skyldes måske, at det har været regnvejrr i Skjern. Det er altså virkelig en epokegørende bestemmelse.

Hvad angår de andre punkter, er jeg enig med hr. Hans Strunge i, at det er dårlig sprogbrug fra hr. Preben Møller Hansens side. Nu har jeg hørt hr. Preben Møller Hansen karsk og ligefrem sige sandheden om ATP ved møde efter møde, og så læser man et så tandløst forslag fra ham, fuldstændig som om han er blevet senil og er gået i kloster og blevet miljøskadet, fordi han har været et par måneder i Folketinget, når han kan skrive noget så lallende, som at det var et bluffnummer. Nej, det, man lavede med den ATP, var et svindelnummer – det kan overhovedet ikke siges kraftigt nok. Bare fordi Jens Otto Krag ikke kunne enes med sin næstformand i Socialdemokratiet dengang, lavede man som en engangsforestilling i en speciel politisk situation i foråret 1963 en ordning, som eftertiden så blev belastet med. ATP-ordningen er jo så rygende uretfærdig, fordi man adskiller den fra den normale folkepensionslovgivning og laver en lovgivning, der betyder, at man med et enormt bureaukati giver nogle mere eller mindre tilfældige medborgere i dette land et lovmæssigt krav på en bestemt pension i stedet for at anvende normale folkepensionsbetragtninger og sige, at den pension, som skal reguleres ad lovgivningsvejen, ikke skal være knyttet til nogle knudrede, sene natteforlig mellem Jens Otto Krag og Hans Rasmussen, som blev indgået i den kolde vinter 1963.

Derfor er ATP aldeles sindssyg og bør afvikles hurtigst muligt, og derfor skal Fælles Kurs have megen tak for, at de siger, at dette skidt skal afvikles, for det hører ingen steder hjemme; det besværliggør kun alt. I hvert tilfælde

må alle retsindige kunne blive enige om det, der står i punkt 4 i hr. Preben Møller Hansens forslag, nemlig at vi hurtigst muligt holder op med at indbetale yderligere til ATP.

I øvrigt kan vi diskutere, hvad vi skal gøre med de penge, der er i ATP. Hvad dem angår, er situationen nu engang den, at den danske stat har en gæld på 415 mia. kr., som skal betales af de mennesker, som er lodtagerne i ATP, så i stedet for på et eller andet tidspunkt at uddele pengene til dem og have alverdens besværligheder med at finde fru Otilie Jensen i Hadsund, fordi hun er blevet gift Madsen og bor i Stubbekøbing, således at man skal betale en bunke sagførersalærer på at sende hende 4.843 kr. 17 øre og derefter til dækning af gælden på de 415 mia. kr. opkræve hende 7.000 kr., var det dog langt enklere, når hun nu engang ulykkeligtvis skal have denne kapitalkoncentration – for at tale radikalsk – at man fik de penge lagt over i statskassen og derigennem fik formindsket statsgælden, sådan at den i hvert fald faldt til kun at være 350 mia. kr. Det er den hensigtsmæssige, praktiske antipapirussermåde, for det er jo præcis de samme mennesker, der skal betale gælden, som skal have pengene derinde fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Men så længe der ikke er flertal for en sådan rationel løsning, må man selvfølgelig finde ud af, hvordan man skal udbetale de penge, der ulykkeligvis har forvildet sig ind i denne misforståede fond. Til løsning deraf har Fremskridtspartiet bidraget med nogle meget omfattende forslag her i Folketinget, dels i november 1977 og dels i januar 1987, og dem skal jeg gerne henvise til. Så længe man har pengene dér, skal man i hvert fald uddele dem på en lidt mere fornuftig måde end nu, hvor man sender nogle edb-blanketter, som ingen verdens mennesker forstår, om, at de får til et indenbys frimærke og ikke aner, hvad dette allertiders pjat drejer sig om. Væk med ATP!

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Der er flere lighedspunkter mellem hr. Glistrup og hr. Preben Møller Hansen. Et af dem er, at de forsøger at overgå hinanden i verbale udgydelser, men lad det nu være, hvad det er. Det, hr. Glistrup står og siger heroppefra, er, at dette, at der er en administration af en pensionsordning, i dette tilfælde Arbejdsmarke-

[Hans Strunge]

dets Tillægspension, betyder, at vi må have fjernet den. Konsekvensen heraf ville være, da der også er administration af folkepensionen, at hr. Glistrup også vil have fjernet folkepensionen. Det må være den umiddelbare, logiske konsekvens af de verbale udgydelser, som hr. Glistrup kommer med her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det, hr. Hans Strunge kalder verbale udgydelser, er at bruge vort modersmål præcist og sagligt og ikke til sådan en gang flom, som vi nu fik af hr. Hans Strunge. For det er dog ganske og aldeles klart, at en udbetaling af ens folkepension til alle, 4.800 kr. om måneden til alle, der er fyldt 67 år, så at sige ingen administration kræver, men det gør derimod disse småbeløb, der skal udbetales til vidt forskellige ting, og som jo i og for sig er mere eller mindre herreløse penge, eftersom der ikke er én eneste lønmodtager eller andre i Danmark, der har indbetalt de penge. De er bare opstået bogholderiteknisk ved, at de er gået ind i den fond. Det har jo ikke noget med en pensionsordning at gøre, for en pensionsordning skal enten, som Fremskridtspartiet ønsker det, være ens for alle danske statsborgere eller, som f.eks. SF ønsker det, være sådan, at dem, SF kalder de svageste i samfundet – i øvrigt med en meget ringe saglig begrundelse – får mest, men den dér klumpedumpemolbohistorie fra Jens Otto Krag's dødsbo burde man kunne afvikle nu her, hvor der er gået en halv snes år, siden manden døde.

Glønborg (KRF):

Jeg vil blot udtrykke min forundring over, at velbegavede mennesker fremsætter et forslag, som, hvis det kunne gennemføres, ville være til stor skade for alle grupper i befolkningen, men som heldigvis er så urealistisk, at det kun kan karakteriseres som rent spild af tid.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg havde ikke forventet, at et flertal i dette Ting ville gå ind for, at man ophævede loven om ATP. Det ville være helt utænkeligt, idet det netop er dette Folketing, der har gennemført den lov, hvorefter man har tilegnet sig 58 mia. kr. af lønmodtagernes penge. Hvorfor skulle man så gå med til at tilbagebetale dem?

Dengang man gennemførte loven, var det meget smukke ord, der lød. Der var ingen grænser for, hvor meget man ville gøre for vore ældre, når de nåede frem til den periode, hvor de overgik til pension. På det tidspunkt var det vist – til orientering for hr. Aage Frandsen – 62 år for mænd og 60 år for kvinder, men lad det nu være. Da var der ingen grænser, og for så vidt disse udtalelser stod til troende, er det givet, at mange i dette land ville være overordentlig lykkelige over, at de havde opsparet penge til deres alderdom.

Men der er jo ingen lighed mellem de bemærkninger, man kom med i 1963 og 1964, da loven blev født, og så virkeligheden. Virkeligheden har jeg omtalt, men jeg vil gerne gentage det. Man får efter disse mange år 400 kr. om måneden. De 200 kr. bliver aldrig udbetalt, for de bliver inddraget som skat, men man modregner dem alle i boligydelsen, og når det hele er gjort op, er der kun sket det, at vores ældre er blevet gjort til nar.

Hvis man har så meget tilovers for vores ældre medborgere, hvorfor går man så ikke ind for, at folkepensionen hæves? Og hvis man siger, det skal være til alle, er det jo blot et spørgsmål om at vedtage et lovforslag i dette Ting om, at folkepensionen hæves f.eks. til det beløb, Fremskridtspartiet eller Fælles Kurs har sat, nemlig til henholdsvis 4.800 kr. eller 5.500 kr. om måneden. Men der var ingen, der havde intentioner i den retning.

SF's billige forslag på 400 kr. om måneden var der heller ikke nogen ud over Fælles Kurs der kunne gå med til.

Der er overhovedet ingen planer om at hjælpe vores ældre. Kendsgerningen er, at ATP er direkte legaliseret tyveri af lønmodtagernes penge, og der er i dag ophobet 58 mia. kr., som giver et renteafløb på 8-9 mia. kr. om året. Alene af disse penge kunne man give de 692.000 folkepensionister, vi har her i landet, 1.100 kr. skattefrit om måneden, endda uden at røre hovedstolen. Så ville man gøre noget for vores ældre, men det har man ingen planer om. Nej, man hæfter sig ved, hvordan er det formuleret, som om det ikke er flintrende ligegyldigt, hvordan den enkelte nedfælder sine tanker på et stykke papir. Det afgørende er ideen bag det hele. Har man ønsket om at hjælpe en betrængt gruppe, eller er man kynisk og kold, og varetager man nogle partipolitiske interesser? Det er det, der er problemet.

[Preben Møller Hansen]

Så siger man fra SF: Vi kan ikke gå med til at pumpe 50 mia. kr. ud i omsætning. Det er da rart at høre, at Socialistisk Folkeparti nu er blevet et samfundsbevarende parti. Det er rart for arbejderklassen at vide, at partiet har slået en kolbøtte på 180 grader. Men hvad er det egentlig, der sker? Hvis man deler disse penge ud, deler man dem ud ikke kun til de 692.000 folkepensionister, men derimod til 3,2 mio. borgere, og det betyder, at der ikke er ret mange penge til hver. Det betyder ikke, at de mennesker, der får disse småører, importerer en Mercedesbil eller køber sig en flyvemaskine. Nej, de køber noget bedre mad, de åbner for varmen, og de sikrer sig en nogenlunde rimelig tilværelse, indtil disse småslanter er brugt. Men når man gør noget sådant – og det er specielt til Socialistisk Folkeparti – kommer hovedparten af pengene hjem igen i form af moms og afgifter. Så er man socialt tænkende, så er man ikke samfundsbevarende. Så siger man, vi kæmper for den befolkning, vi repræsenterer, og vi vil aldrig nogen sinde gøre andet end at slås for de dårligst stillede i vort samfund. Men det er åbenbart ikke længere intentionerne for Socialistisk Folkeparti.

Af alle avisudklip, både da man gennemførte loven om ATP, og da man gennemførte loven om LD, fremgår det, at man stod nede på denne slotsplads og kaglede løs mod den socialdemokratiske regering, der greb ind og ødelagde vilkårene for arbejderne. Det var en socialdemokratisk koalitionsregering, der i dette Ting gennemførte loven om LD, og vi var alle sammen enige om, at det var et groft overgreb, et indgreb i vores overenskomster. Jeg ved i hvert tilfælde, at SF mærkede, hvad det ville sige, nemlig dengang Aksel Larsen i første omgang sammen med Jens Otto Krag ville tage dyrtidsportionerne – med det resultat at SF blev splittet og vi fik et VS.

Senere gjorde Socialdemokratiet selv dette kunstgreb, hvor vi alle sammen protesterede, men nu er vi åbenbart kommet dertil, at Socialistisk Folkeparti helst ser kæmpefonde med enorme administrationer, med mennesker, der måske kan gøre det samme, som der skete i Dansk Folke-Ferie, B&W og Bolind, og hvad de ellers hedder. Jeg foretrækker nu engang, at man træffer en beslutning og giver lønmodtagerne de penge, der er deres, dem, der er snuppet hver eneste time, de har arbejdet som løn-

modtagere, hvor kloen har været nede i lønningsposen og taget sin part.

Men jeg ved godt, at sagen er helt klar og helt åben for Socialdemokratiet. Herregud, pamporne sidder på toppen, og man ville ikke svare på, hvad de får i løn, og hvor meget de bruger i administration – det er tophemmeligt. Men vær evig forvisset om, at de ikke arbejder for den indkomst, som en folkepensionist eller en lønmodtager ude på arbejdspladserne får. Nej, de rager til sig i en stil, som er totalt uanstændig, og det er penge, som går fra arbejderne – penge, som arbejderne er blevet frastjålet.

Ingen skal komme og sige, det er urealistisk, for intet er urealistisk. Dette Folketing kan vedtage præcis, hvad det vil, blot der er et flertal for det, men vi ved godt, der ikke er et flertal for det.

Men vi vil ved hvert eneste møde i dette land fortælle, hvem det er, der vil fastholde, at tyveriet fra 1964 skal bibeholdes, og at man skal sikre pamporne retten til at udnytte de mennesker, som er så fattige, som tilfældet er her i landet. Aldrig nogen sinde får man os til at acceptere, at man kan tage arbejdernes penge på den facon, og aldrig får man os til at acceptere, at arbejdernes penge skal investeres i firmaer, som går fallit, så arbejderne mister deres penge. Prøv engang at se, hvor mange penge der er investeret i forskellige firmaer, der er gået konkurs! Og hver gang et firma er gået konkurs, har vi mistet vores penge, fordi der sidder en flok uduelige pampere og skalter og valter med arbejdernes penge. Den står vi altså ikke model til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der var utvivlsomt én ting, der var rigtigt i det, hr. Preben Møller Hansen sagde, nemlig at han lovede at rejse land og rige rundt og fortælle om disse forfærdelige mennesker, der findes i Socialdemokratiet og SF. Det tror jeg gerne, for vi har i høj grad indtrykt af, at det er det, hr. Preben Møller Hansen mener er det væsentligste formål for Fælles Kurs.

Det er selvfølgelig trist, at hr. Preben Møller Hansen ikke er klar over, at mennesker, når de får udbetalt nogle penge – i dette tilfælde altså knap 60 mia. kr. – også bruger nogle af dem på udenlandske varer. Det er ellers noget, de fleste nok kan forstå. Sådan hænger det sammen, og

[Aage Frandsen]

det er vi nødt til at tage hensyn til. Det vil sige, at det i virkeligheden er lønarbejderne, der i anden omgang kommer til at betale, for hvad skal vi ellers klare betalingsbalanceunderskuddet med?

Hvad angår fortiden – denne historie, som hr. Preben Møller Hansen vender tilbage til – har vi i SF siden, ikke 1964, men senere, foreslået, at man skulle bruge bl.a. ATP til udbygning af pensionsordningerne. Det er da ikke noget, vi har fundet på i dag; det har vi sagt længe, og det ved folk godt.

Hvad angår Dyrtidsfonden, er det rigtigt, at vi sagde, det er forkert, man stjæler pengene. Men når de nu er stjålet, er det da bedre, at lønarbejderne får lov til at administrere dem, end som det var i perioden, efter at de var stjålet. Det er altså ukorrekt, at det er noget, vi skulle have fundet på nu, og at vi altså foretager en kursændring. Overhovedet ikke – og det ved folk ganske udmærket. At hr. Preben Møller Hansen ikke ved det, er sådan set hans problem.

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Jeg kan forstå på hr. Preben Møller Hansen, at hans politiske budskab skal cementeres igennem et forsøg på at mistænkeliggøre alle andre, og han kom vidt omkring i sine eskapader, vil jeg næsten sige. F.eks. blev de faglige ledere angrebet i forbindelse med dette lovforslag. Det synes jeg er fantastisk. Jeg synes også, påstanden om, at det er hemmeligt, hvad de faglige ledere får i løn, er fantastisk. Den beror formentlig på, at det må være den praksis, der er i Sømandsforbundet, for i alle andre fagforeninger foreligger det, når man godkender regnskaberne og vedtager sine budgetter. Så meget om det.

Påstanden om legaliseret tyveri bliver altså ikke rigtigere af at blive gentaget så mange gange, som tilfældet er. Hr. Preben Møller Hansen gør sig oven i købet skyldig i den kæmpemisforståelse at stå heroppe og udrede, at man kunne give det hele til folkepensionisterne. Det ville nemlig være legaliseret tyveri fra hr. Preben Møller Hansens side, hvis man gjorde det, for der er lovgivet om, at man skal indbetale disse penge, og at man på et senere tidspunkt skal have dem tilbage. Så kan man ikke lige pludselig forære dem til en tredje person; det er jo helt vanvittigt.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Der blev givet udtryk for, at det var vanvittigt, at man ville give folk deres penge tilbage, når der i lovgivningen er foretaget ditten og datten. Det er mere ulovligt set fra mit synspunkt, at man forærer dem til de arbejdsgivere, som går fallit. Så mister vi vores penge. Men lad det være.

Da jeg talte om lønningerne, sagde jeg ikke fagbevægelsens medlemmer, men pampørne i denne fond; vi ved ikke, hvad de får i løn.

Så blev der sagt lige så frækt, at det måske er sådan, man gør i Sømændenes Forbund. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at dagen efter, jeg blev valgt til dette Folketing, fremlagde jeg et forslag i forretningsudvalget, hvor jeg blev frigjort på lønningslisten, således at jeg er totalt ulønnet som forbundsformand. Jeg ønsker ikke at få løn fra mere end ét sted, og jeg kunne desværre ikke blive fritaget for at få løn i dette her foretagende.

Ordføreren for Socialistisk Folkeparti sagde, at jeg farer land og rige rundt og sviner SF til. Nej, det gør jeg ikke, jeg går ud og afslører det, når SF vedtager at gå ind for noget, der er i strid med det, de står for. Så er det min opgave at gå ud og sige: Det er rigtigt, at de siger sådan og sådan, men de gør det modsatte. Og det har i hvert fald efter min bedste overbevisning aldrig nogen sinde været Socialistisk Folkepartis politik, at man skulle give arbejdsgiverne arbejderens lønninger.

Så blev der sagt: Jamen når de nu engang er stjålet, er det så ikke bedre, at man får lidt demokrati for dem? Det ville svare til, hvis min bil blev stjålet, at sige: Der er ingen grund til at give ham den tilbage, nu er den jo engang stjålet, så skal vi ikke give den til nogle andre?

Det, det drejer sig om, er, at det, som der rigtigt blev sagt, er arbejderens penge, der er stjålet. Så må pengene også udleveres til deres rette ejermænd; anderledes kan det ikke være, hvis man er nogenlunde retscaffen i en sådan sag.

Endelig med hensyn til underskuddet på handelsbalancen: Når 3,2 mio. arbejdere modtager hver deres del af de 50 mia. kr., giver det da ikke noget som helst underskud; det bliver kun småkrummer til hver.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må bede om, at man respekterer den røde lampe, når taletiden er udløbet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Preben Møller Hansen respekterer intet rødt. Men hr. Hans Strunge, der fordøms var så sart, at han absolut ikke kunne tåle noget sprogligt, mistede fernislakken nu, fordi han blev gjort opmærksom på, hvilke numre hans parti har lavet ned gennem årene. Så var der ingen ende på de vilde ord, der kunne strømme ud fra ham om, at det var fuldstændig vanvittigt, hvad der sker. Nej, det vanvittige er, at hr. Hans Strunges parti sammen med de fem nuværende regeringspartier i broderlighed har gældsat dette lands borgere med 420 mia. kr. — det er sådan rundt regnet statsgælden på nuværende tidspunkt. Det betyder, at der skal betales en rente af størrelsesordenen i øjeblikket 54 mia. kr. om året, og disse 54 mia. kr. kan stort set kun betales af danske lønmodtagere. Derfor er det noget bogholderifusk, når hr. Hans Strunge taler om, at det er nogle penge, lønmodtagerne skal have. Hvilken fornøjelse har man af det, når man så skal betale meget mere ind i rente ved at forøge sine skatter, ved at afbetale på de 54 mia. kr.'s årlige rente, der påvirkes af statsgælden? Nej, når vi skal tale realiteter og ikke lave bogholderinumre a la Folkeferie og Bolind, og hvor nu ellers hr. Hans Strunge har sin gang, skal vi gøre det på den måde, at vi siger: Realiteten i det er, at disse penge kan bruges til at nedsætte de samme menneskers skatter. Det er den administrativt enkleste og mest retfærdige måde. Det er ikke Fremskridtspartiets skyld, at der skyldes 420 mia. kr. væk. Det er de seks socialdemokratier, der har ført denne uansvarlige politik i dette land.

Jeg må tilføje, at jeg heller ikke har respekteret det røde lys, for jeg ser på samme måde på det røde som hr. Preben Møller Hansen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når hr. Preben Møller Hansen nu skal rejse rundt og fortælle, at SF siger ét og gør noget andet, vil jeg bare lige understrege, at vi siger det, vi gør, nemlig at vi altid har sagt og i de senere år fremsat forslag om, at man skulle bruge ATP-Fonden til at udbygge pensionsordningen med. Vi har heller ikke foreslået eller sagt, at man skulle begynde med at udbetale fra Dyr-

tidsfonden på den måde, som jeg kan forestille mig at hr. Preben Møller Hansen har foreslået, nemlig at Dyr-tidsfondens penge også kunne udbetales, fordi de sådan set er mere stjålet, end de andre penge er. Det har vi aldrig nogen sinde sagt, og derfor synes jeg, at det, hr. Preben Møller Hansen skal sige rundt omkring, er det, vi har skrevet og sagt, og at vi siger og gør det samme herinde. Det er rigtig tale.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg iagttog under den sidste debat, at hr. Aage Frandsen ikke var klar over, vi skulle have dette punkt som det efterfølgende. Nu kan jeg forstå, at hr. Aage Frandsen ikke kan huske, hvad han sagde til det punkt, der blev behandlet før. Der støttede han jo netop Socialdemokratiets forslag om, at man skulle putte arbejderne penge ind i aktieselskaber, og det har jo ikke ret meget med pensionsordninger at gøre. Det er selvfølgelig den slags ting, jeg vil redegøre for ude i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til arbejdsledighedsdagpenge i tilfælde af arbejdsmiljøbetings barnløshed.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 29/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

SF rejser med sit forslag til folketingsbeslutning om ret til arbejdsløshedsdagpenge i tilfælde af arbejdsmiljøbetaget barnløshed debat om et emne, som betyder ganske meget for den enkelte familie. Jeg vil også derfor starte med at slå fast, at der allerede i dag efter de gældende regler i arbejdsløshedsforsikringen er mulighed for, at et arbejdsløsheds-kassemedlem kan si-ge sit arbejde op uden dagpengemæssige konsekvenser, hvis det må forventes, at arbejdet vil medføre opståen eller forværring af helbreds-mæssige problemer, herunder problemer i forbindelse med graviditet.

Det er naturligvis en forudsætning, at medlemmet opfylder de øvrige betingelser for ret til dagpenge, herunder at vedkommende er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Hovedproblemet i denne sag er imidlertid netop at fastslå, hvorvidt der er tale om påvirkning af stoffer i arbejdsmiljøet, der nedsætter fertiliteten. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at sikring mod farlige stoffer i arbejdsmiljøet i dag er en af de største udfordringer til den indsats, vi skal gøre på arbejdsmiljøområdet.

I de senere år har stoffer og materialer da også været højt prioriteret på arbejdsmiljøområdet, og sundhedsrisici som følge af farlige stoffer på arbejdspladsen har været i centrum af den arbejdsmiljøpolitiske debat. Såvel arbejdsmarkedets parter som regering og Folketing har, når de har drøftet, hvorledes arbejdsmiljøindsatsen skulle prioriteres, understreget områdets betydning.

Arbejdstilsynet har tilsvarende sat fokus på stoffer og materialer i arbejdsmiljøet og har iværksat en række konkrete informations- og regelaktiviteter.

Særlige dokumentationsgrupper arbejder på at fremskaffe det nødvendige dokumentationsgrundlag for en målrettet arbejdsmiljøindsats.

Dette har bl.a. betydet, at der i stigende grad er en erkendelse af, at visse af de hidtil uforklarlige tilfælde af nedsat frugtbarhed, hormonforstyrrelser, skader på arvematerialet og ufrivillige aborter i et vist omfang kan henføres til påvirkning fra kemiske stoffer i arbejdsmiljøet, de såkaldte reproduktionsskadende stoffer.

Der er endnu ikke udarbejdet hverken danske eller internationale retningslinier for, hvornår f.eks. et teknisk stof skal anses for at have fertilitetsnedsættende virkning.

I regeringens handlingsplan om sikring mod farlige stoffer i arbejdsmiljøet, som vil blive fremsat i Folketinget i løbet af rimelig kort tid, er de reproduktionsskadende stoffer et af elementerne. Regeringens handlingsplan vil indeholde elementer om dokumentation, regulering og forebyggelse af reproduktionsskader, som skal drøftes og udføres i samarbejde med bl.a. arbejdsmarkedets parter.

Forslaget om en udvidelse af muligheden for fraværsmelding, således at der efter en lægelig vurdering kan foretages fraværsmelding af manden eller kvinden i en periode, såfremt barnløshed skyldes faktorer i arbejdsmiljøet, vil indgå i overvejelserne vedrørende den del af handlingsplanen, der vedrører de reproduktionsskadende stoffer.

Jeg finder, at en gennemførelse af forslaget forudsætter yderligere forskning dels med henblik på en klarlæggelse også af betydningen for fertiliteten af dagligmiljøet uden for arbejdspladsen, dels med henblik på fastlæggelse af den nødvendige ekspositionsfri periode forud for en undfangelse.

SF's forslag er meget bredt formuleret, og det rejser et stort antal spørgsmål. Jeg kan f.eks. nævne spørgsmålet om, hvilke grupper af befolkningen forslaget skal omfatte, om det også skal omfatte par, der i forvejen har børn, men ønsker endnu ét i et nyt samliv eller ægteskab, og hvilke konsekvenser det eventuelt skal have, hvis parret i løbet af den periode, der er tale om, den såkaldte refertilitetsperiode, opgiver planerne om at få et barn, går fra hinanden eller lignende.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget nævnes, at den mulighed, der siden 1. januar 1981 har været for at yde dagpenge til kvinder efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, kun bruges i ringe udstrækning, og der henvises til oplysninger vedrørende 1982. Socialministeriet har oplyst, at det er Sikringsstyrelsens opfattelse, at kendskabet til denne orlovsret i dag er væsentlig mere udbredt blandt lægerne og kvinderne. Fraværet og udgifterne til barseldagpenge før 4-ugers-perioden har været kraftigt stigende i de seneste år, og Socialministeriet mener, at der sandsynligvis vil ske en kraftig